367L0043

140/67 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 19.1.67

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1967

περί πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν τῶν μή μισθωτῶν δραστηριοτήτων πού ὑπάγονται:

1. στόν τομέα τῶν συναλλαγῶν ἐπί ἀκινήτων (ἐκτός 6401) (ὁμάδα ex 640 ΔΤΤΒ)

2. στόν τομέα ὁρισμένων ὑπηρεσιῶν παρεχομένων σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν ἔχουν ταξινομηθεῖ ἀλλοῦ (ὁμάδα 839 ΔΤΤΒ)

(67/43/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 54 παράγραφοι 2 καί 3 καί τό ἄρθρο 63 παράγραφοι 2 καί 3,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως([1]), καί ἰδίως τόν Τίτλο IV/Α,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν([2]), καί ἰδίως τόν Τίτλο V/Γ,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως([3]),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς([4]),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τά γενικά προγράμματα προβλέπουν τήν κατάργηση, πρό τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ δευτέρου σταδίου, κάθε διακριτικῆς μεταχειρίσεως πού βασίζεται στήν ἰθαγένεια καί ἀφορᾶ τήν ἐγκατάσταση καί τήν παροχή ὑπηρεσιῶν στόν τομέα τῶν συναλλαγῶν ἐπί τῶν ἀκινήτων καί στόν τομέα τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν ἔχουν ταξινομηθεῖ ἀλλοῦ·

ὅτι γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως καί τῆς ἐλεύθερης παροχῆς ὑπηρεσιῶν, εἶναι δυνατό νά ἁπλοποιηθοῦν οἱ διαδικασίες μέ τό νά συμπεριληφθοῦν οἱ δύο αὐτοί τομεῖς δραστηριοτήτων σέ μία καί μόνη ὁδηγία·

ὅτι ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία δέν καλύπτονται ὁρισμένες δραστηριότητες τοῦ τομέα τῶν συναλλαγῶν ἐπί τῶν ἀκινήτων καί τοῦ τομέα τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν σέ ἐπιχειρήσεις, πού δέν ἔχουν ταξινομηθεῖ ἀλλοῦ, εἴτε διότι οἱ δραστηριότητες αὐτές ἀνήκουν σέ κλάδους γιά τούς ὁποίους θά θεσπισθοῦν εἰδικές ὁδηγίες, εἴτε διότι αὐτές πρέπει νά ἐλευθερωθοῦν σέ μία μεταγενέστερη ἡμερομηνία σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν γενικῶν προγραμμάτων·

ὅτι ὁρισμένες δραστηριότητες οἰκονομικῶς συναφεῖς μέ ἐκεῖνες πού ἀναφέρονται στήν παρούσα ὁδηγία ἀλλά πού ἀνήκουν σέ κλάδους εὑρισκόμενους σέ ἄλλες ὁμάδες τῆς ὀνοματολογίας ΔΤΤΒ, ἀπετέλεσαν ἤ θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν·

ὅτι οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾶ τά ἰδιωτικά γραφεῖα τοποθετήσεως σέ ἐργασία δέν ἐφαρμόζονται στίς δημόσιες δραστηριότητες τοποθετήσεως σέ ἐργασία·

ὅτι θεσπίσθηκαν([5]) ἤ θά θεσπισθοῦν ἰδιαίτερες ὁδηγίες πού θά ἐφαρμόζονται σέ ὅλες τίς μή μισθωτές δραστηριότητες, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τίς διατάξεις τίς σχετικές μέ τή διακίνηση καί τή διαμονή τῶν δικαιούχων καθώς καί, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖο, ὁδηγίες γιά τόν συντονισμό τῶν ἐγγυήσεων τίς ὁποῖες τά Κράτη μέλη ἀπαιτοῦν ἀπό τίς ἑταιρίες γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων τῶν ἑταίρων καί τῶν τρίτων·

ὅτι σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως, οἱ περιορισμοί πού ἀφοροῦν τό δικαίωμα συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις πρέπει νά καταργηθοῦν κατά τό μέτρο πού οἱ ἐπαγγελματικές

([1]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/62.
([2]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 32/62.
([3]) ΕΕ ἀριθ. 96 τῆς 2.6.1965, σ. 1704/65.
([4]) ΕΕ ἀριθ. 33 τῆς 1.3.1965, σ. 507/65.

([5]) Ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου, ἀριθ. 64/220 ΕΟΚ τῆς 25.2.1964, ΕΕ ἀριθ. 56 τῆς 4.4.1964, σ. 845/64.

δραστηριότητες τοῦ ἐνδιαφερομένου συνεπάγονται τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ·

ὅτι τό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται στούς μισθωτούς ἐργαζομένους οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν τόν παρέχοντα ὑπηρεσίες ἤ ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό του ρυθμίζεται ἀπό τίς διατάξεις πού ἐλήφθησαν κατ' ἐφαρμογήν τῶν ἄρθρων 48 καί 49 τῆς συνθήκης·

ὅτι δέν ἐνδείκνυται νά ληφθοῦν ἀπό τώρα, στούς τομεῖς πού προβλέπονται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία, μέτρα σχετικά μέ τόν συντονισμό τῶν διατάξεων καί τήν ἀναγνώριση τῶν διπλωμάτων, πιστοποιητικῶν καί ἄλλων τίτλων, ἀλλά ὅτι δύνανται κατά περίπτωση νά ληφθοῦν μεταβατικά μέτρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργοῦν, ὑπέρ τῶν φυσικῶν προσώπων καί τῶν ἑταιριῶν πού προβλέπονται στόν Τίτλο I τῶν γενικῶν προγραμμάτων γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως καί στήν ἐλεύθερη παροχή ὑπηρεσιῶν, (πού στό ἑξῆς καλοῦνται «δικαιοῦχοι»), τούς περιορισμούς πού ἀναφέρονται στόν Τίτλο III τῶν ἐν λόγω γενικῶν προγραμμάτων, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνάληψη καί τήν ἄσκηση τῶν δραστηριοτήτων πού καθορίζονται στά ἄρθρα 2 καί 3.

Ἄρθρο 2

(συναλλαγές ἐπί ἀκινήτων)

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται στίς μή μισθωτές δραστηριότητες τίς σχετικές μέ τίς συναλλαγές ἐπί ἀκινήτων πού περιέχονται στό παράρτημα I τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως (ex ὁμάδα 640, ἐκτός τῶν δραστηριοτήτων τοῦ τοπογράφου).

2. 'Η ὁμάδα αὐτή περιλαμβάνει ὅλες τίς πράξεις ἐπί ἀκινήτων τῶν φυσικῶν προσώπων ἤ ἑταιριῶν πού ἀντλοῦν κατ' ἐπάγγελμα τό εἰσόδημά τους,

— εἴτε ἀπό τήν ἀγορά, τήν πώληση, τήν μίσθωση ἤ τή διαχείριση:
  — οἰκοδομημένων ἤ μή οἰκοδομημένων ἀκινήτων, καί ἰδίως χώρων πρός χρήση βιομηχανική, ἐμπορική, ἐπαγγελματική, ἤ πρός κατοίκηση,
  — ἤ δικαιωμάτων πού ἀφοροῦν αὐτές τίς κατηγορίες ἀγαθῶν,
— εἴτε ἀπό δραστηριότητες ἐμπειρογνώμονα ἤ διαμεσολαβητοῦ στίς συναλλαγές πού ἀφοροῦν αὐτά τά ἀγαθά ἤ δικαιώματα.

3. Οἱ περιορισμοί στίς ἐπαγγελματικές αὐτές δραστηριότητες καταργοῦνται ὁποιαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ ὀνομασία τῶν προσώπων πού ἀσκοῦν τίς ἐν λόγω δραστηριότητες.

'Επί τοῦ παρόντος οἱ συνήθεις ὀνομασίες πού χρησιμοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Στό Βέλγιο:

— agents immobiliers, marchands de biens, conseils immobiliers,
  makelaars handelaars in onroerende goederen, raadgevers in onroerende zaken,
— lotisseurs,
  verkavelaars,
— administrateurs de biens, gérants et régisseurs d'immeubles,
  beheerders van onroerende goederen,
— syndics de copropriété,
  syndici van medeëigendom,
— agences de location,
  verhuuragentschappen,
— promoteurs d'opérations de construction,
  promotoren van bouwverrichtingen,
— sociétés immobilières μέ τίς διάφορες μορφές τους,
  vennootschappen in onroerende goederen μέ τίς διάφορες μορφές τους,
— experts immobiliers,
  deskundigen inzake onroerende goederen·

Στή Γερμανία:

— Immobilien, Hypotheken und Finanzmakler
— Immobilientaxatoren, Immobilienschätzer, Immobiliensachverständige,
— Immobilienhändler,
  Grundstücksverwertungsgesellschaften,
— Baubetreuer,
— Immobilien, Haus und Vermögensverwalter·

Στή Γαλλία:

— marchands de biens et agents immobiliers,
— lotisseurs,
— administrateurs de biens, gérants et régisseurs d'immeubles,
— syndics de copropriété,
— agences de location,
— promoteurs d'opérations de construction,
— sociétés immobilières μέ τίς διάφορες μορφές τους,
— experts immobiliers et fonciers·

Στήν Ἰταλία:

— intermediari nell'acquisto, nella vendita o nell'affitto o nella locazione di terreni urbani e fondi rustici,

— intermediari nell'acquisto, nella vendita o locazione di fabbricati ad uso di abitazione, albergo, pensione, autorimessa o ad uso commerciale, industriale o professionale,

— agenzie od imprese per la compra-vendita di immobili per gli usi predetti,

— agenzie o imprese di riscossione di canoni di affitto, di fondi rustici o di locazione di immobili urbani,

— amministratori e gerenti di immobili·

Στό Λουξεμβοῦργο:

— agences immobilières,

— gérances d'immeubles,

— sociétés immobilières,

— experts immobiliers et fonciers·

Στίς Κάτω Χῶρες:

— makelaars in onroerende goederen, tussenpersonen in onroerende goederen (niet zijnde makelaars), taxateurs in onroerende goederen,

— woningbureaus, woningruilcentrales, bouw-en bemiddelingsbureaus, administratiekantoren van onroerende goederen, bouw-en exploitatiemaatschappijen (waaronder begrepen bouwfondsen, bouwkassen en woningbouwcoöperaties).

Ἄρθρο 3

(Ὑπηρεσίες παρεχόμενες σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν ἔχουν ταξινομηθεῖ ἀλλοῦ)

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης στίς μή μισθωτές δραστηριότητες τοῦ τομέα «ὑπηρεσιῶν παρεχομένων σέ ἐπιχειρήσεις πού δέν ἔχουν ταξινομηθεῖ ἀλλοῦ» πού περιέχονται στό παράρτημα I, τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως (ὁμάδα 839 ΔΤΤΒ) μέ ἐξαίρεση τίς δραστηριότητες:

— τοῦ τομέα τοῦ τύπου

— τοῦ τελωνειακοῦ πράκτορα

— τοῦ συμβούλου σέ οἰκονομικά, χρηματοδοτικά, ἐμπορικά καί στατιστικά θέματα καθώς καί σέ θέματα ἐργασίας

— τῶν ὑπηρεσιῶν καλύψεως ἀπαιτήσεων.

2. Ὑπάγονται βάσει τῆς προηγουμένης παραγράφου, στό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας, οἱ ἀκόλουθες κατά ὁμάδα δραστηριότητες:

α) Ἰδιωτικά γραφεῖα τοποθετήσεως σέ ἐργασία·

β) Πρακτορεῖα ἐρευνῶν καί πληροφοριῶν, ὑπηρεσίες ἐπιτηρήσεως·

γ) Ὑπηρεσίες διαφημίσεως, διαφημιστικά πρακτορεῖα·

δ) Ὀργάνωση ἰδιωτικῶν ἐμπορικῶν ἐκδηλώσεων (ἰδίως ἐμποροπανηγύρεις, ἐκθέσεις, ἐμπορικές ἡμέρες κ.λ.π.)·

ε) Πρακτορεῖα εἰδικευμένα σέ βοηθητικές ἐργασίες γραφείου, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐνοικιάσεως μηχανικῶν καί ἠλεκτρονικῶν μηχανῶν καί τῶν ὑπηρεσιῶν μεταφράσεως·

στ) Ὑπηρεσίες συμβούλων ἐπί θεμάτων ὀργανώσεως καί μεθόδων ἐντός τῶν ἐπιχειρήσεων·

ζ) Δραστηριότητες στούς φιλολογικούς καί καλλιτεχνικούς τομεῖς·

η) Δραστηριότητες ἐκτιμητοῦ, ἐκτός τῶν ἀσφαλιστικῶν θεμάτων·

θ) Δραστηριότητες διερμηνέως·

ι) Ὑπηρεσίες ἀποκομμάτων τύπου.

Ἄρθρο 4

Ἐξαιροῦνται ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῆς παρούσης ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾶ τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος, οἱ δραστηριότητες πού συνεπάγονται συμμετοχή σέ ἄσκηση δημοσίας ἐξουσίας ἐντός τοῦ Κράτους αὐτοῦ (ἄρθρο 55 ἐδάφιο 1ον τῆς συνθήκης).

α) σ' ὅλα τά Κράτη μέλη: γιά τή δραστηριότητα τοῦ ἀγροφύλακα, τοῦ δασοφύλακα, τοῦ φύλακα κυνηγίου καί φύλακα ἁλιείας·

β) στήν Ἰταλία: γιά τή δραστηριότητα τοῦ εἰδικοῦ ὁρκωτοῦ φύλακα (*guardia giurata*).

Ἄρθρο 5

1. Τά Κράτη μέλη καταργοῦν ἐκείνους ἰδίως τούς περιορισμούς, οἱ ὁποῖοι:

α) παρακωλύουν τήν ἐγκατάσταση δικαιούχων ἤ τήν παροχή ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν στήν χώρα ὑποδοχῆς, ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί μέ τά αὐτά δικαιώματα, ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί·

β) ἀπορρέουν ἀπό διοικητική πρακτική πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν διακριτική σέ σχέση μέ τούς ἡμεδαπούς μεταχείριση τῶν δικαιούχων.

2. Μεταξύ τῶν περιορισμῶν πού πρέπει νά καταργηθοῦν συμπεριλαμβάνονται εἰδικώτερα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διατάξεων πού ἐμποδίζουν ἤ περιορίζουν τήν ἐγκατάσταση τῶν δικαιούχων ἤ τήν ὑπ' αὐτῶν παροχή ὑπηρεσιῶν ὅπως:

α) *Στό Βέλγιο:* ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς *δελτίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος* (ἄρθρο 1 τοῦ νόμου τῆς 19 Φεβρουαρίου 1965)·

β) *Στήν Γαλλία:* ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς *δελτίου ταυτότητας ἀλλοδαποῦ ἐμπόρου* (*Décret-loi* τῆς 12 Νοεμβρίου 1938, Décret τῆς 2 Φεβρουαρίου 1939, Νόμος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1940, Νόμος τῆς 10 Ἀπριλίου 1954, *Décret* ἀριθ. 59-852 τῆς 9 Ἰουλίου 1959)·

γ) *Στήν Ἰταλία:* ἡ προϋπόθεση κατοχῆς τῆς Ἰταλικῆς ὑπηκοότητας:

— γιά τήν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐκτιμητοῦ (*stimatore pubblico*) καί τοῦ ἐμπειρογνώμονα (*perito ed esperto*) (ἄρθρο 32 ἀριθ. 3 τοῦ *Regio Decreto* ἀριθ. 2011 τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1934),

— γιά τή δυνατότητα ἐγγραφῆς στό *Ruolo dei mediatori* (νόμος ἀριθ. 253 τῆς 21 Μαρτίου 1958),

— γιά τήν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ διερμηνέως (*interprete indipendente*) (ἄρθρο 123 τοῦ testo unico τῶν νόμων περί δημοσίας ἀσφαλείας ἐγκεκριμένου ἀπό τό *Regio Decreto* ἀριθ. 773 τῆς 18 Ἰουνίου 1931, ἄρθρα 234, 236, 239 τοῦ κανονισμοῦ ἐκτελέσεως τοῦ testo unico ἐγκεκριμένου ἀπό τό *Regio Decreto* ἀριθ. 685 τῆς 6 Μαΐου 1940),

— γιά τή δραστηριότητα πρακτορείου ἐμπορικῶν πληροφοριῶν γιά λογαριασμό ἰδιωτῶν· (ἄρθρο 134 testo unico τῶν νόμων περί δημοσίας ἀσφαλείας)·

δ) *Στό Λουξεμβοῦργο:* ἡ ὑποχρέωση κατοχῆς ἀδείας περιορισμένης χρονικῆς ἰσχύος πού χορηγεῖται σέ ἀλλοδαπούς σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 21 τοῦ Νόμου τοῦ Λουξεμβούργου τῆς 2 Ἰουνίου 1962 (*Mémorial* A ἀριθ. 31 τῆς 19 Ἰουνίου 1962).

Ἄρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ δικαιοῦχοι τῆς παρούσης ὁδηγίας νά ἔχουν τό δικαίωμα συμμετοχῆς σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις ὑπό τούς αὐτούς ὅρους καί μέ τά αὐτά δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις, ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί.

2. Σέ περίπτωση ἐγκαταστάσεως, τό δικαίωμα συμμετοχῆς στίς ὀργανώσεις αὐτές συνεπάγεται τό δικαίωμα ἐκλογῆς ἤ τό δικαίωμα διορισμοῦ σέ διοικητικές θέσεις τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

Οἱ διοικητικές αὐτές θέσεις πάντως εἶναι δυνατό νά προορίζονται γιά τούς ἡμεδαπούς ἐφ' ὅσον ἡ ὀργάνωση αὐτή συμμετέχει δυνάμει διατάξεως νομοθετικοῦ ἤ κανονιστικοῦ χαρακτῆρος στήν ἄσκηση δημοσίας ἐξουσίας.

3. Στό Μεγάλο Δουκᾶτο τοῦ Λουξεμβούργου, ἡ ἰδιότης μέλους τοῦ *Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου* καί τοῦ *Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου* δέν δίνει στούς δικαιούχους βάσει τῆς παρούσης ὁδηγίας, τό δικαίωμα συμμετοχῆς στήν ἀνάδειξη τῶν διοικητικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρο 7

Οὐδέν Κράτος μέλος παρέχει στούς ὑπηκόους του πού μεταβαίνουν σέ ἄλλο Κράτος μέλος μέ σκοπό τήν ἄσκηση μιᾶς ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 2 καί 3 ὁποιαδήποτε βοήθεια πού μπορεῖ νά νοθεύσει τούς ὅρους ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρο 8

1. Ἄν Κράτος μέλος ὑποδοχῆς ἀπαιτεῖ ἀπό τούς ὑπηκόους του, γιά τήν πρόσβαση σέ μία ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρεται στά ἄρθρα 2 καί 3 ἀπόδειξη ἐντιμότητος καθώς καί ἀπόδειξη μή κηρύξεως σέ πτώχευση ἤ μία ἀπό τίς ἀποδείξεις αὐτές, τό ἐν λόγω Κράτος δέχεται ὡς ἐπαρκή ἀπόδειξη προκειμένου γιά ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν μελῶν, τήν προσαγωγήν ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου ἐλλείψει δέ τούτου, ἑνός ἰσοδυνάμου ἐγγράφου, πού ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπό ἁρμόδια δικαστική ἤ διοικητική ἀρχή τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως ἀπό τό ὁποῖο νά προκύπτει ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές ἱκανοποιοῦνται.

2. Ἄν Κράτος μέλος ὑποδοχῆς ἀπαιτεῖ ἀπό τούς ὑπηκόους του, γιά τήν πρόσβαση σέ μία ἀπό τίς δραστηριότητες πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 2 καί 3 τήν ἀπόδειξη ὅτι δέν τούς ἐπεβλήθησαν προηγουμένως κυρώσεις ἐπαγγελματικοῦ ἤ διοικητικοῦ χαρακτήρα (π.χ. ἔκπτωση, ἀνάκληση ἤ διαγραφή), τό Κράτος αὐτό δέχεται ὡς ἐπαρκή ἀπόδειξη, γιά τούς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν, ἔγγραφο πού ἐκδίδεται ἀπό ἁρμόδια δικαστική ἤ διοικητική ἀρχή τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως, ἀπό τό ὁποῖο προκύπτει ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές ἱκανοποιοῦνται.

3. Ἄν τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 1 καί 2 ἔγγραφα δέν ἐκδίδονται στήν χώρα καταγωγῆς ἤ προελεύσεως ὅσον ἀφορᾶ τήν μή πτώχευση ἤ τήν ἀπουσία κυρώσεων ἐπαγγελματικοῦ χαρακτήρα, εἶναι δυνατόν νά ἀντικατασταθοῦν ἀπό ἔνορκη δήλωση τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον δικαστικῆς ἤ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβολαιογράφου ἤ ἁρμοδίου ἐπαγγελματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως.

4. Τά ἔγγραφα πού ἐκδίδονται σύμφωνα μέ τίς προηγούμενες παραγράφους, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποβληθοῦν μετά τήν πάροδο τριῶν μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐκδόσεώς τους.

5. Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ἐντός τῆς προθεσμίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 10, τίς ἀρχές καί τούς ὀργανισμούς πού εἶναι ἁρμόδιες γιά τή ἔκδοση τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἐνημερώνουν δέ ἀμέσως περί αὐτοῦ τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τήν Ἐπιτροπή.

6. Ὅταν στό Κράτος μέλος ὑποδοχῆς, πρέπει νά ἀποδειχθεῖ ἡ οἰκονομική ἱκανότητα τό Κράτος αὐτό θεωρεῖ τίς βεβαιώσεις πού χορηγοῦνται ἀπό τίς τράπεζες τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ προελεύσεως ἰσοδύναμες μέ ἐκεῖνες πού χορηγοῦνται στήν ἐπικράτειά του.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη στά ὁποῖα ἡ πρόσβαση στό ἐπάγγελμα ὑπόκειται σέ ὁρκοδοσία ἐξασφαλίζουν ὥστε ὁ ὅρκος αὐτός νά μπορεῖ νά δοθεῖ μέ τήν παρούσα μορφή του ἀπό τούς ἀλλοδαπούς. Σέ ἀντίθετη περίπτωση, δέχονται κατάλληλο τύπο πού ἔχει ἰσοδύναμη ἀξία.

Ἄρθρο 10

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού εἶναι ἀναγκαῖα γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία ἐντός ἕξη μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 11

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 12 Ἰανουαρίου 1967.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

R. VAN ELSLANDE